

mana na ta način umoril. Najprve se je poročil, da je bil obojen na 20 let težke ječe. S tem je ta grozna zgodba, ki je skozi mesece vsaj javnost vznemirjala, končana.

Razstrelba. V Leedsu pri Berlinu se je zgodila razstrelba. 20 oseb se je valjalo takoj v svoji krvi. Nekemu vojaku je bila glava odtrgana. Doselej so dobili 5 mrtvih in 15 težko ranjenih.

Desidor Perczel.

Poročali smo že, da so državnozborske volitve na Ogrskem končane s popolno zmago Ehen-Hedervaryjeve vlade. Liberalci bodo je

Desidor Perczel

toorej i zanaprej vladali v predsestvu državnega zbora. Voditelj teh liberalcev je Desidor Perczel, katerega sliko prinašamo danes. Perczel je eden najmožnejših madžarskih politikov.

Drežekov vnebohod.

„Drežek je umrl“ še niso bile listje v gozdu. Tiho in reselo je bilo to šumenje, kajti bil je drvar. Moški v dolini so menili: „Tako, ta je mrtev; zares, škoda zanj; dekleta pa so jokala, ker Drežek ni bilo več med živimi. „Drežek je umrl“ in pa brisanje solzomokrih oči bilo je eno. Da, da Drežek je bil fejsť fant, tako okoli petindvajsetih let, vitek, blav in kaj korajžen in ni čuda, da so se vaška dekleta skoraj trgale zanj. No, sedaj je bil mrtev. Drevo v gorjem Slemenu ga je zadelo in bilo je po njem. Na zelenih smrekovih nosilih so ga ponesli močje v dolino v njegovo borno kočjo in od tam se je peljala njegova duša po mnenju vseh naravnost v pekel, zakaj in mel je mnogo na vesti. Vendar temu ni bilo tako; pekel bil je daleč proč od njega. Ko je tako iz svoje kože smuknil, pritisnil mu je majhen paglavček, nebeški sel, peroti na ramena in vspela sta se v višave.

„Ljubi angelček“, dejal je Drežek, „presneto mrzlo je pa le, ako moram tako tag v nebesa!“ Angelček pa se je temu le nasmehnil šepetaje pred se: „Prav ti je, to je kazen za tvoje grehe; mene ne zebe“, in poskočil je, dva, tri stolpe visoko se je zdelo Drežku. Ker si je on tudi hotel kratiti čas, poskakoval je z to majhno stvarico, kakor za staro in vedno boljše, vedno boljše je šlo.

Do sedaj sta plavala le po veliki, sivi planjavi in zlate zvezdice in njih zvesta voditeljica blede luna so se njima priazno posmihale. Zatem pa je postala pot težavna. Drežekova duša se je potila kakor kakšen pri-smojen hribolazec; dobro pri tem pa je bilo, da je po-skušala vedno čistejša, slednič je bila bela kot sneg in postal je enak svojemuj majhnemu spremljevalcu. Z na-porom sta prebredla zadnje gosto megleno omrežje in pred njima so blestela zlata nebeška vrata. Zajučkala sta vesolja, da je zajačala nebeška veža, angelček je po-

tegnil za zlatopletno vrstico, — zvoko je zadonel glas zvončka po nebeških prostorih, majhno okence na vratih se je odprlo in skozenj je pomolel stari Peter svoj zaspan, z rudečim nosom okrašen obraz.

„Ravno v popoldnevem spanju me moraš motiti, ti usivec, ti“, zagrmel je nad angelčkom. „Koga pa si mi zopet pritiral sem? Pa vsigdar, kadar prideš ti, pripelješ vedno kaj za nebesa komaj zrelega. — A tega — pri mojej svetosti — tega moram poznati, tako znan se mi zdi.“ In zvesti vratar je potegnil očala iz grešnega zapisnika, pritisnil je z tresočo roko na nos, ter vpil svoj pogled v Drežeka. Prestrašen je zavpil: „Da, da, ti si Drežek iz Slemene gore. Kaj pa iščeš tukaj? Misliš, mi nimamo tvojih grehov vknjiženih? — O, in še kako natanko. — Misliš tvoje ljubavne komotije ne vpijejo k nam za osvetlo? — Ali misliš mi nismo imeli naš ne-beški dalnogled vedno nate nastavljen? Vsa v čer sem gledal, kaj počenjaš na svetu! Glej, da se mi takoj po-bereš, če ne —!“ Pri zadnjih besedah šine pogled razjarnega Petra na malega angelja, smehljajočega se z mezincom v ustnih in vsa starčeva jeza se vsuje nanj: „Ti ničvredni paglavček, kdo pa ti je velel, tega iz sveta v nebesa spraviti, kaj? — Kdo pa je bil to?“

„Ja —“ dejal je predrzneš, porine smeje mezinček še globlje v usta, „Magdalena mi je velela!“ „Kaj ta!“ zavzel se je Peter, „ta ima vedno takšne budalosti, to je za znoreti, vedno ta in zopet ta.“ Trišče se je zaprlo okence, zatem je zahreščal ključ, škripaje so se odprla velika vrata in Peter je stal z ključem v roki v okviru, ter njima pokazal pot. Ko sta vstopila v nebeške prostore, zadonela je v daljavi mila godba in slišalo se je petje neštetihi duš: „Blagor mu, ki zdaj prihaja —“.

Blizala se je procesija svetnikov, na čelu vseh sv. Magdalena z bliščeco obleko v naročju. „Pri mojej veri“, vskliknil je Drežek, ko ga je objela in oblačila, „pri mojej veri, je to krasna ženska!“ Potem ga je pozdravil veliki mož z mečem ob ledju v imenu vseh nebeških prebivalcev, ter ga peljal pred Gospoda nebes. Prijazno je sprejel ta Drežeka, a brez vsega opomina le ni šlo.

„Drežek, ti si mi delal sitnosti in skoraj bi te ne bil sprejel v nebesa. Le Magdalena se imaš zahvaliti za njene priprošnje. Tukaj sem pogled v knjigo življenja, le prav malo dobrega je še v njej o tebi, število tvojih pregreh je bilo skoraj polno. Bli si pravcati grešnik. Sedaj si rešen, a rečem ti, da mi z gotovimi svetniki — pri teh besedah je trepaje pogledal Magdalena — tako hitro ne spletkaj, če ne, se nekaj zgodi!“ Tako je go-

solze oči. Vsi so bili veseli ginjenega novinca, pobožni gospod pl. Kempis je stopil predenj ter dejal: „Vendar je tako, kakor sem jaz pisal: Magna rest es amor!“ (Citati iz pisma sv. Tomaža pl. Kempis). „Velike stvari so radi ljubezni!“

Čudežno hitro in poceni se napravi danes naravno, krepko, govejo juho. Polije se enostavno eno Maggijevo kocko z vrelo vodo. Tako pripravljena goveja juha se ne razloči prav nič od doma narejene, kajti „Maggijeve kocke za govejo juho“ so čista najboljša juha iz govejega mesa v suhi formi in vsebujejo tudi potrebno sol ter primes. Vsaka kocka zadostuje za en krožnik (1/4 liter) krepke juhe in kocka samo 5 vinarjev. Za poletni čas se dobi celo zavoj po 50 kosov. Pazi naj se na ime „Maggi“ in na varilveno znamko „Križeva zvezda“. Druge kocke niso Maggijeve.

Na prodaj je eno lepo dobro posestvo

s hišo in gospodarskim poslopjem vred, okoli hiše veliki sadni vrt, voda pri hiši, 6 velikih njiv, več dobrih travnikov, da se lahko dobi živine redi, vsa zemlja v lepi legi, vse okoli doma, lahko za de-
altii. V hiši je tudi dobro ure-

jena in obiskovana prodajal-nica, edina v tej fari, blizo cerkve, to se proda s prodajalnicjo ali pa tudi samo po-sestvom. Torej kdor ima veselje do grunta in živinoreje, naj se precej zglaši, ker se prodaj vse z ugodnim pogojem. Več povi in odgovori posestnik Josef Kurent, Preverje, Post Peilen-stein, Štajersko. 564

Kako naj se ravna s po toči prizadetim trsjem.

(Naznanilo deželne vinogradiške in sadijske šole v Mariboru)

(Nadaljevanje*)

Toča je prizadela trte v avgustu ali še pozneje.)

V tem času je nevarnost toče že manjša. Ali v nekaterih letih vendar nastopi in prinese škodo. Pri temu so večinoma listje in nagoni na vršičkih kot mehkejši deli posebno hudo prizadeti. Tudi prosto in proti vremenski strani viseče grozdje trpi bolj ali manj. Tam, kjer se čez viseči nagoni na vršičkih še nahajajo, kjer se ni prezgodaj „gipfalo“ (gegipfelt), bode škoda manjša, ker je bilo s tem spodajšnjim delom varstvo dano. Rane se bodoje pri temu poznejšem poško-dovanju lesa le deloma zacelile in zimski popki se ne hodejo ali pa le malo pokazali. Ako se to vkljub temu zgodi, potem se pokažejo novi nagoni na težje poškodovanih vršičkih, na spodnjih delih trt pa ne. Zadete ja-gode se posušijo in odpadejo deloma do trgatve tudi same. Na stebri (Stiel) zadeto grozdje se posuši popol-noma. Kaj družega kakor takojšna škropljenje ob tem času poškodovanih gorice se ne more storiti. Škroplje-nje pa je na vsak način potrebno; s tem se obrani še dobro listje pred tem, da si naleze peronosporo. Kot preprečujoče sredstvo se priporoča, da naj se trte ne pred sredo avgusta odreže („gipfeln“); kajti čez viseči deli nagonov dajejo gotovo varstvo proti poškodovanju spodnjega listja in trt z groz-dom.

Ako je toča večkrat vinograd prizadela ali pa ako je bila toča tako močna, da je točino zr-nje ne samo nagone in njih organe marveč tudi starejše dele trte odbilo ter se je tudi na trti skorja oddregnila.

V tem slučaju se mora pomoč le na to omejiti, da se fpopolnoma odtrgane dele proč spravi. Ako je ta-ko huda toča zgodaj prišla, potem požene trta iz svojih spodnjih, še nepoškodovanih delih zelene nagone, kateri naj se postavi bolj na redko (Auspflücken) in katere naj se z opetovanim škropljenjem ter žveplanjem zdrave ob-drži. V ugodnem slučaju po-stanejo do zime zreli. Potom gnojenja kakor preje ozna-čeno, se lahko v potrebi trto zelo okrepča. Seveda take gorice v letu toče in tudi prihodnje leto ne bodoje no-sile. Gre se pa zato, da se trto iz temelja novo uresniči.

Ako je trta tako močna, toča pozneje zadela, imela bode pač še nagone; ali na-rejeni zeleni nagoni bodoje komaj tako daleč dozoreli, da bi zamogli zimo brez nevarnosti preživeti. Vkljub temu pa se bode odtrgalo („auspflücken“), škropilo in pred nastopom jesenskega mraza trte tako daleč nako-pičilo („anhäufeln“), da bo-dejo najspodnejše oči novo

nastalih nagonov z zemljo pokriti in pred mrazom vaj rovani. Krepko gnojenje v je-seni ali najkasneje v pri-hodnji sponladi ima nalogo, da tako oslabele vinograde zopet k moči pripravi.

Fr. Zweifler.

* Glej „Štajerca“ št. 24 tega lista.

Opomba uredništva: Priporočamo kmetovalcem ta ve-leko-risni članek g. dir. Zweifler v prevayek. Vinograde se mora ne samo z roko, marveč tudi s „pametjo“ obdelovati. Gospoda Zweiflerju gre vsa hvala za svoje prizadevanje.

Administracija „Štajerca“.

Knjigoveznica.

voril sin in oče in duh sta prikimala. Godba je zavrela iz vseh kotov in krajev; vse je pozdravljalo novega svetnika. Raztrgali bi ga bili veselja, vsak si je štel v čast razkazati mu prvi krasoto nebes. Tedaj ga je zgra-bila njegova priprošnica krog pasu, ga vlekla k velike-mu dalnogledu, ter dejala: „Tukaj notri pogledi!“

In videl je v dolini solza svoj lastni pogreb. Videl je, kako so si otirala dekleta solzne oči in tesno mu je postalo pri srcu. Duh kadila mu je vdaril v nos. Vsi so vdihali ta duh poželjivo, le njemu ni ugajal in njegovim ustem so ušle besede: „Svoje žive dni nisem tega duha maral.“ A sunek njegove spremljevalke v rebra mu je velel molčati in gledal je dalje. Vidši toliko deklet pla-kati o njegovem mrtvem truplu so tudi njemu zalile